

Goede vrijdag.

Lieve V & A.

Als H. J. me vrochtend de vraag had gesteld, die hij me een paar weken geleden stelde: „Is there life at Malibou go?“ had ik met een volmondig „ja“ kunnen antwoorden. Erik, Frederik en ander langstappers wregen geen kans toen om door het trompet en kwartelconcert in majeur de taak van H. J. overnam. Een later stortten de hongerige musici zich op het outbijt. De toastjes waren niet als thuis volgens Reinoud. Zoals het klokje thuis tikt, tikt het hergeus!

Toen we 's middags met 6 kinderen om de tafel zaten en de laatste boterham voor mijn neus was weggehaapt, merkte ik wat meewarig op: „Als jullie het maar goed hebben, ik offer me wel op.“ „Ja“, zei R., „een moeder moet zich voor haar kinderen opofferen, dat zegt mijn moeder ook altijd!“

Er werd druk geëxperimenteerd met eieren verven. Van het ene paantje in het andere, totdat we de mooiste kleuren hadden. Voor R. was dat het boeiendste gedeelte van de sessie, voor het peptiegel met ~~het~~ penseel, kon hij na enige tijd geen geduld meer opbrengen. Gelukkig kwam H. J. op dat moment thuis om de schare mee te nemen naar het luchtvaartmuseum. Vandaar dat ik nu zo rustig zit te schrijven, onderwijl genietend van de volledige Matthäus. Ik beloof niet dat ik elke dag uitgebreid verslag zal doen, maar de intentie is er.

Op het tafeltje in de voorkamer staat een prachtige witte hortensia die na de bloei een plaatsje in de tuin zal vinden, veel beter dan een vergankelijkheits bloemen. Mijn vader had in zijn tuin een stuwepas, die „Onkel Werner“ heette, zo zal deze hortensia Reinoud genoemd worden.

Ik ben zo benieuwd naar jullie ^{verhalen} ~~betreffende~~. Het Grieks-orthodoxe paasfeest schijnt een betoveris te zijn. Overigens leerde ik gisteren

van een van mijn hoogleraren dat voor de antroposofen de Parival van Wagner het equivalent van de Matthäus is en over de Matthäus dat Bach de orfelpartij alleen in de basen heeft uitgeschreven. De rest wordt door de orgaanist zelfgeïmproviseerd (als het een poëet is) waardoor de uitvoeringen onderling zo verschillend zijn. Een blaasorkest hoort er helemaal anders uit en er was sinds de vorige eeuw een toegespeeld. Zo, dat waren enkele wetenswaardigheden tot morgen.

Paasvake, 0.01 uur.

Nog even een wrabbel, want morgen ben ik de helft weg bijgaan. De tweede dag is ook weer prima verlopen. Eerlijk gezegd sta ik erover verbaasd hoe goed R. & D. met elkaar spelen en elkaar prappen en plagen aanvoelen. Er wordt goed gelachen. De 1-april prap met het ei. Wordt o.f.v. Reinoud op H.). toegepast.

Met zijn vijven (inclusief Katelijn Jessakke) vertrokken ze vanochtend naar het zwembad. Ik vond het wel een experiment ze alleen te laten gaan - voor daan en tien was het de eerste keer, maar ~~het~~ en ik was opgelucht toen ze het huis weer keerden. Paasbroodjes gebakken, paasvuur gemaakt in de buurstein, die we hebben gesaneerd en daarna groot diner (combined effort) met de familie. Reinoud wilde even M.C.'s "smurvensnotje" voeten (= plastic zakje gevuld met sop) wat ~~is~~ M.C. op de ^{ous} bekende ludetrachtige wijze wilde verhinderen. Waarop Reinoud met een verachtelijke schouderopkanten tegen mij zei: "Wat heb jij een rotkind!" Ik kon hem op dat moment geen ongelijk geven, maar ze betoefde later voor R. een eigen smurvens. te maken!

Na het eten ging de meute f.v. liggen op H26. Zo af en toe moet je je principes loslaten om de rust te waarborgen! Puur zelfbehoud.

Als jullie zo nu met verhalen over Dallas thuiskomt weet je waar het aan ligt! Toen ze om 9.45 u. naar bed moesten waren ze het er niet mee eens dat ze James Bond niet meer mochten zien: „Van Vera zou het wel mogen!“ (???) en Daan geïde het argument in de strijd van „twee tegen één“ waarop de Breijde H.). te hulp te zullen roepen. Dit werd overtroefd door „en dan roepen wij de meiden.“ Voor het vormen van actiegroepen blijkt het vrouwvolk toch onmisbaar te zijn!

Paden.

• Marie en H.). gaan naar de doopsgezinde kerk, waarubbo preekt. Reinoud: „wat is preken?“ zijn antwoord: „Dat doen dominee's in de kerk“ en ter illustratie ga ze op een stoel staan en imiteren de dominee. Reinoud volgt mijn voorbeeld en preekt over de slechtheid van de jongens uit de lagere klassen van de lagere school, die met meisjes vrijen. Hij heeft kennelijk prima begrepen dat een preek niet zo maar een verhaal is, maar een stichtende inhoud moet hebben. Marie Chr. houdt het hart over het onderwerp vrede. „Er moet vrede zijn anders hebben de mensen verdriet.“

• Terwijl de anderen de kerk bezochten, respectievelijk aan het spelen waren merkte Reinoud mijn 'reuninge bezigheden op en bood aan te helpen met de paastafel en het dweilen van de gang. In dat laatste had ik niet zoveel fiducie, maar hij beweerde vol overtuigingskracht dat hij thuis ook altijd dweilde, terwijl Floris stofzuigt. En zo kreeg ik overvloedige hulp in de huishouding.

Twee eigenschappen zijn me in deze dagen opgevallen: Hij is attent en uiterst vasthoudend. Toen ik over dat laatste een opmerking maakte, bleek dat hij het zelf al wist.

"Als ik iets in mijn hoofd heb, gaar het er gewoon
niet meer uit, ook al slaap ik twee nachten. En dan
ga ik het zo lang door met zeuren totdat het gebeurt."
Een nuttipe eigenschap, ook voor later!

De lelie's zijn gegraaid. Drie kleine en één grote zaai-bal.
Als het donker is moet ik nog even naar de overweg om
wat zand te scheppen om de oppervlakte af te dekken.
Behalve de afrikaan is nu ook de lathyrus opgekomen
(als ik het tenminste goed ontijferd heb)

Vanmiddag wilde Reinoud even naar Wretha belten. Maar
hij vergeet jultie niet. Ik heb hem kunnen overhalen zijn verhaal
per brief te doen.

Aangerien ik niet meekon naar Ubbo, las ik thuis nog even
de bijbeltekst die hij gebruikte: Prediker, beginnend met:
"Ydelheid der ydelheden, alles ydelheid. Want je er niets
van aan en wordt maar leker bruin!"

De hete dag hebben ze vuurte gestookt op de gloeiende resten
van het Paasvuur. Na het eten nog even inspectie, wat H.).
te lang duurde. In het halfdonker ging hij met de riek achter
de pyromanen aan. R. vluchtte ^{schreeuwend} de kerken in: "Hij kwam
met de riek en het paadje was te nauw en ik kon niet weg-
komen en toen stak ie die riek in mijn kont." (excuses
te niet!)

Even nog een serieuze opmerking van H.). die jultie
goed zal doen: "Hij is bepaald niet dom, een alert mannetje.
En hij kijkt je de oren van het hoofd, maar ook dat
zal jultie niet vreemd zijn!"

2^e paasdag,
die lang noodig had om op gang te komen. Mammie vertrok tegen
de middag. Nog steeds niet verder met haar beslissingen. Ze is te-
hoorlijk stuurloos, maar iets forceren kunnen we niet. Geef de probe-
men de tijd - maar hoe vaak lang? Mieke kwam Biene brengen en
eindelijk kwamen we 's middags toe aan het programma voor die-
dag. Hutten bouwen in de buurt en het schuifje bewoonbaar
maken. Het vershit van wachtwoord voor de jongenshuis en het
meisjeshuis is tekenend: „koeibanaan“ en „voeten legen.“

Na de thee trok R. zich terug om strips te gaan lezen. De behoefte
aan alleen-zijn wordt niet altijd gewaardeerd, niet alleen in de
linderwereld en het roep dan ook wat protest op bij de rest van
de commune. Maar het geheim van het succes van deze dagen
ligt denk ik toch in het feit dat ze ook afzonderlijke speken en
zo af en toe hun eigen gang gaan.

Ik hoop dat hij niet te veel ligt onder de pesten van H.,
die hij overigens stoïcijns incasseert. Hij wordt in ieder geval
gehard. Hopelijk bebidt hem geen nachtmerrie's voor het leven
bezorgd door het spookverhaal dat ik voorlas, waar hij met het
hoofd onder de dekens naar lag te fluisteren.

Het staat voor mij vast dat Jullie het wat klimaat betreft beter
hebben dan wij: onvriendelijk, koud, nat, maar ook dat
dat toch padrungen hieraf uit de tuin verwijderd. Het lijkt
wel alsof er door de kou een stilstand is in de groei. Misschien
bloeien de narcissen nog als jullie thuis komen! Zou het te
laat zijn om naar de rozenwekerij te gaan, lera? Ik zou
de klimroos er toch nog graag in hebben voor de zomer.
Vandaag brengen we het definitieve aanbod van een chalet
in Champéry voor de maand augustus. Komen Jullie op
de terugweg nog een paar dagen klimmen?
Wettersen - tot morgen.

Dinsdag.

in vanochtend vroeg gevonden: twee jongetje, gebroederlijk naast elkaar op bed, lezend in één boek.

Van Reinoud moest ik in mijn dagverslag vermelden dat het enige dat ik niet leuk aan hem vind het feit is dat hij geen aangename smaak eet. Verder bepaald geen klachten over de eetlust.

Op de vraag aan tafel wie wel eens verteld was geweest, zeen 6 vingers omhoog. De favorieten van Reinoud en Daan heten Bianca en Belle. Mooi!

Een afgeleuterd gesprek:

Daan: "Ben jij de baas in de klas?" Reinoud: "Nee, ik ben een van de baas. Als die ene er niet is, dan lopen ze allemaal achter mij aan."

Ik ben gewicht voor het verzoek te mogen kijken naar André van Duyn. Reinoud gebruikt sterke argumenten: "Thuis mogen we altijd kijken en mijn vader en moeder kijken ook. En ze vinden het leuk, jongen, ze lachen zich ziek!" (....)

lieve mensen, ik stop. Jullie hebben (op zijn minst) een indruk gekregen van het verblijf van Reinoud in huis. Hopelijk heb ik jullie niet verveld, want jullie hebben wel iets anders te doen op Ireta. (Het idee is van Elzine, die eens hetzelfde deed toen M.C. daar leerde.)

Morgen gaan we naar Aldam: Tropenmuseum en Hortus. Do. 10. uur komt grootmoeder Yma R. komen en Beke vertrekt dan ook weer. Wat zal het stil zijn met een geheel leere kinderchaos. Ik heb ervan gehoeven, maar misschien om dat het tijdelijk was.

Geniet van de resterende dagen op Ireta. Goede Nachts en tot spoedig erna. Lief. Pm.

P.S. lezen jullie de krant tijdens de vakantie? Voor een spannende detective hoef je het op het ogenblik niet in Piche te zoeken. De Ontkleding zal wel altijd een raadsel blijven, want zowel in de U.S.S.R. als in de U.S.A hebben ze grote doofpotten, waar men zulke zaken

in schijnt te kunnen horen verdwijnen. Geluk wereld.